УДК 004.42
Н. Базюк, А. Флейтута
(Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна)

ІНЖЕНЕРІЯ ВИМОГ ДО ПРОГРАМНОГО ПРОДУКТУ В ГНУЧКИХ ТЕХНОЛОГІЯХ РОЗРОБКИ

UDC 004.42
N. Baziuk, A. Fleituta

SOFTWARE REQUIREMENTS ENGINEERING IN AGILE DEVELOPMENT

Управління ризиками визнано однією з важливих галузей знань в управлінні проєктами. Підхід до управління ризиками відрізняється як для традиційної, так і для гнучкої методології управління проєктами. Попередні дослідження з управління ризиками підкреслюють, що традиційне управління ризиками є процесом, який керується важким планом, і передбачає, що більшість вимог проєкту наявні до початку проєкту. З іншого боку, Agile-менеджмент проєктів використовує методологію, за якою результати поставляються ітераційно. Таким чином, гнучка методологія спрямована на мінімізацію тривалості проєкту, визначення пріоритетності результатів з високою вартістю, а також покращення якості результатів проєкту та зниження ризику.

Цілі застосування традиційного та гнучкого підходу в управлінні проєктами різні і дають найкращий результат лише за певних обставин. Традиційний підхід до управління ризиками проєкту, управління ризиками виконується під час ініціації проєкту, і це підходить, оскільки проєкти з високими термінами вимагають належного планування через поєднання ризиків, розтягнутих вздовж терміну.

У гнучкому підході до управління ризиками проєкту, через ітераційний характер управління, очевидно, що процеси управління ризиками виконуються через часті проміжки часу, оскільки проєкт розділений на кілька фаз. Це допомагає детально визначити ризики, пов’язані з етапами проєкту, їх серйозність та вплив. Крім того, оскільки фази розділені, терміни, протягом яких необхідно виконувати управління ризиками, скорочуються, що допомагає краще зрозуміти природу ризику та зменшує його невизначеність. Також ймовірність пропуску будь-якого ризику мінімізується за допомогою гнучкого підходу до управління ризиками проєкту.

В Agile проєктах найкритичнішими є проблеми, пов'язані з людьми. Справді, одним з найважливіших факторів успіху в Agile проєкті є індивідуальна компетентність. Крім того, оцінка зусиль є постійною задачею для команди розробників Agile, особливо коли вона виконується вперше, і є проблеми з навичками Agile і плинністю кадрів. У Scrum індивідуальна мотивація дуже важлива і впливає на те, наскільки старанні члени команди.

Визнання недотримання усталеної практики може дати ранні ознаки ризиків, наприклад, низький моральний дух, виражений під час щоденної зустрічі, або уникнення обговорення проблем у разі відставання від графіка. Через виявлені проблеми існує сильна мотивація покращити управління ризиками в Agile проєктах, не зменшуючи їх гнучкість. Сучасне управління ризиками має бути в змозі інтегруватися в гнучкий процес для підтримки прийняття рішень.

Процес управління ризиками застосовується відповідно до типу, розміру та складності проєкту. Agile Risk Management здійснюється більше за допомогою практик, ніж уявлення. Багато практик Agile спрямовані на виявлення та пом’якшення ризиків протягом усього проєкту. Однак у реальному житті більшість проєктів вимагають поєднання обох підходів, і можна зробити висновок, що як гнучкі, так і традиційні методології управління ризиками доповнюють одна одну. Крім того, розвиток моделі ARM зменшує зусилля в управлінні ризиком.